

Info ACLVB

IPA-onderhandelingen: Trop is teveel en teveel is trop

De voorbije jaren waren er niets dan hoeraberichten over de economie en dividenden werden nog nooit zoveel uitgekeerd. We startten de IPA-onderhandelingen dan ook op met een duidelijk en positief beeld voor ogen: meer koopkracht via een voldoende verhoging van de brutolonen en de minimumlonen, een verhoging via maaltijdcheques, een verhoging van uitkeringen en pensioenen tot boven de armoedegrens, een uitdieping van het tijdskrediet en de thematische verloven o.a. via de invoering van een grootouderschapsverlof, fatsoenlijke SWT- en eindloopbaanregelingen, een duurzame mobiliteit bevorderen via een veralgemening van de derdebetalersregeling voor openbaar vervoer en veralgemening van de fietsvergoeding,...

Het moest hét moment van de werknemers en sociaal verzekerden worden want we hebben de laatste jaren al een indexsprong, lagere vennootschapsbelastingen en een hogere BTW op elektriciteit moeten slikken. Bedrijven kregen bovendien nog eens een massale lastenverlaging via de tax shift en dat vertaalde zich zeker niet in hogere lonen.

Té strakke loonwet maakt onderhandelingen onmogelijk

Toen de CRB een maximale loonmarge van 0,8% oplegde, was dat dus zeker niet het cijfer waarvan we droomden. Het strikte kader van de loonwet is trouwens volledig ingehaald door de economische realiteit. De fictieve loonkloof van 0,9% die men moet aftrekken van de beschikbare marge houdt geen rekening met de zware lastenverlagingen van de tax shift en loonsubsidies die werkgevers krijgen. De tax shift in rekening brengen, zou de loonkloof niet op 0,9% brengen maar wel op -0,7%. Met de loonsubsidies erbij zou de loonkloof zelfs -2,5 % in het voordeel van België bedragen!

Vrije visie, eigen stem

Het was blijkbaar teveel gevraagd voor de werkgevers om de werknemers tegemoet te komen met andere creatieve oplossingen. De enige te bewandelen weg is dus om de wet laten aanpassen met een socialere regering. Werkgevers genieten van de voordelen van deze wet, maar er staan geen verplichtingen tegenover. Meer investeringen in jobcreatie, maar bijvoorbeeld ook in opleiding, mobiliteit, maatregelen tegen stress en dergelijke meer, zijn meer dan ooit aan de orde.

Té rigide werkgevers maken onderhandelingen onmogelijk

De houding van de werkgevers valt ten zeerste te betreuren. In tijden waarin burn-out en langdurige ziekte welig tieren op de werkvloer, eisen de werkgevers bijkomende flexibiliteit en worden de vakbondseisen over bijvoorbeeld uitbreiding van thematische verloven of een maximale benutting van de regelingen rond eindeloopbaan gewoon van tafel geveegd. Dit is onbegrijpelijk !

Algemene stakingsdag in zoveel mogelijk bedrijven op 13 februari

Wanneer de werkgevers geen ruimte meer toelaten om te onderhandelen, worden we gedwongen om naar het stakingswapen te grijpen. Op 13 februari zullen we dan ook in gemeenschappelijk vakbondsfront een stakingsdag houden in zoveel mogelijk bedrijven.